

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Плевен, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Хр. Кирилов

при участието на секретаря ЗАХАРИНКА К. ПЕТРАКИЕВА
като разгледа докладваното от Димитър Хр. Кирилов Административно наказателно дело № 20224430200068 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.59 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Ф. ИЛ. Д., с ЕГН: ***** против Наказателно постановление № 1210У/30.07.2021г. на *** на Първо РУ-Плевен към ОД на МВР – гр. Плевен, с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД е наложено административно наказание глоба в размер на 30.00 /тридесет/ лева за нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБЛД.

Недоволен от така издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят ***, който го обжалва в законния срок.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Моли да бъде отменено наказателно постановление 1777У/18.11.2015г., като незаконосъобразно.

Ответната страна ОД на МВР-гр.Плевен, редовно призована, представител не се явява.

Съдът, като прецени доказателствата по делото поотделно и в съвкупност намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се

явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Представеният по делото акт за установяване на административно нарушение № 1210У/06.07.2021г. е съставен против Ф. ИЛ. Д. за това, че на същата дата около 16.10 часа в гр. Плевен, ул. ***, лицето заявило, че е изгубил личната си карта №*** изд. на ***г. от МВР-Плевен, с което е нарушил чл.7, ал.1 от ЗБЛД.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното понастоящем наказателното постановление № 1210У/30.07.2021г. на *** на Първо РУ- Плевен към ОД на МВР – гр. Плевен, с което на жалбоподателя Ф.Д. на основание чл.53 от ЗАНН и чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД е наложено административно наказание глоба в размер на 30.00 лева, за нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБДЛ.

В хода на съдебното следствие са разпитани Д. П. ЦВ. /актосъстаител/ и В. ПЛ. ЦВ. /свидетел по акта/, които нямат ясен спомен за конкретните обстоятелства по случая, поради неговата отдалеченост назад във времето.

С гласните доказателства не се установиха каквито и да било обстоятелства по делото, доколкото актосъставителя заяви, че не си спомня обстоятелства по случая.

Не се установи от доказателствата по приложената административна преписка лицата, които са делегирали *** Първо РУ при ОД на МВР – гр. Плевен с правата си, а именно да издава наказателни постановления по актове, с които се установяват нарушения по ЗБЛД, съставени от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон.

При това положение не е установена компетентността на лицето издало обжалваното наказателно постановление.

При така изяснената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съгласно чл.7, ал.1 от ЗБДС българските граждани имат задължение да пазят документите си за самоличност от повреждане, унищожаване или загубване. За неизпълнение на това задължение са предвидени санкции за виновните лица в чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД, тоест нарушителят следва да носи административно-наказателна отговорност, когато със своите действия, със

своето поведение е допринесъл виновно за унищожаването, повреждането или загубата на документа си за самоличност.

Съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установеният ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено от закона за наказуемо с административно наказание налагано по административен ред. Следователно деянието обявено за административно нарушение трябва да е извършено виновно - умишлено или непредпазливо, като законодателят е предвидил непредпазливите деяния да се наказват само в предвидените от закона случаи. Съгласно тази разпоредба, за да бъде санкционирано подобно деяние същото трябва да бъде извършено виновно - факт, който категорично не се доказва при разпита на свидетелите и при обсъждане на събраните и ценени писмени доказателства, а в тежест на административно-наказващият орган е да го докаже по делото. Разглежданото нарушение е от вида на формалните, т.е. тези на просто извършване. Явява се довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗБЛД задължения за собствениците на документите, без закона да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. Безспорно е, че същото - с оглед естеството му, не е израз на недобросъвестност на жалбоподателя и не е довело до настъпване на вредоносни последици. В случая в НП не е посочено първо по ред ли е така констатираното нарушение или има установени и санкционирани и други такива.

Съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е издадено и в нарушение на материалния закон. Административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението, но същевременно намира, че по същество описаното нарушение представлява маловажен случай, тъй като към момента на издаване на наказателното постановление са били налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН и доколкото наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Преценката на наказващият орган по приложението на чл.28 от ЗАНН подлежи на съдебен контрол, съгласно ТР № 1/12.12.07 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК на ВКС . След като законодателят е предвидил възможност за приложение на чл.28 от ЗАНН за всички административни нарушения, включително и за тези по ЗБЛД, то

административно-наказващият орган е следвало да изложи мотиви, защо не е приложил чл.28 от ЗАНН, въпреки ниската степен на обществена опасност на нарушението.

Правната норма на чл.28 от ЗАНН предвижда, че за „маловажни случаи” на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Като не е направил това, административно-наказващият орган не е обосновал упражняването на предоставените му правомощия в съответствие с целите на закона, поради което издаденото наказателно постановление се явява постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

С оглед направените самопризнания от жалбоподателя и факта, че не е санкциониран за подобни нарушения, административно-наказващият орган е следвало да съобрази, че се касае за маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и да предупреди писмено нарушителя, че при ново нарушение ще бъде санкциониран.

Поради гореизложените съображения, съдът счита че следва обжалваното наказателно постановление да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Плевенски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН Наказателно постановление № 1210У/30.07.2021г. на *** на Първо РУ- Плевен към ОД на МВР – гр. Плевен, с което на жалбоподателя Ф. ИЛ. Д. на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД е наложено административно наказание глоба в размер на 30.00 /тридесет/ лева за нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБЛД.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – гр. Плевен в 14 – дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____